

ΤΟ

ΠΟΤ

ΑΜΜ

ΜΗΠΩΣ ΕΙΣΑΙ ΠΟΤΑΜΙ;

Η σκηνή των εθελοντών του Ποταμιού
στην πλατεία Κοτζιά, Μάιος 2014

26/2

ΞΕΚΙΝΗΣΑΜΕ!

Τον Φλεβάρη, μαζί με λίγους φίλους, αναρωτιόμασταν: Μπορεί να υπάρξει πολιτική χωρίς τους «επαγγελματίες πολιτικούς»;

Μπορούμε να βγούμε μόνοι μας, **χωρίς προστάτες**, και να ζητήσουμε από τον κόσμο, τους πολίτες, να ενωθούν μαζί μας και να τα αλλάξουμε όλα;

Αξίζει να διακόψουμε τα προσωπικά μας σχέδια; Δεν είναι εύκολο, το ξέραμε. Αλλά δεν υπήρχε άλλος δρόμος για να αλλάξουμε ζωή.

26 Φλεβάρη, λοιπόν, είπαμε «Ξεκινάμε!»

Και σήμερα η πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας έχει **Θετική γνώμη** για το Κίνημά μας. Το πρώτο στοίχημα το έχουμε κερδίσει: Ναι, είχε νόημα να κάνουμε το Ποτάμι. Ναι, έχει νόημα που είμαστε σήμερα εδώ.

Έχουμε όμως τις λύσεις;

Ένα κίνημα χωρίς κομματικό παρελθόν έχει τις λύσεις για μια χώρα που βρίσκεται σε τόσο μεγάλη κρίση; Και γιατί δεν αρκεστήκαμε σε αυτό που υπήρχε; Γιατί δεν μπήκαμε σε κάποιο από τα παλιά κόμματα; Στο Ποτάμι είναι οι μόνοι καλοί; Οι μόνοι ικανοί; Οι μόνοι που νοιάζονται για το καλό της χώρας;

Τα παλιά κόμματα

Ας ξεκινήσουμε λοιπόν από τα παλιά μας κόμματα, τα προύργια του εθνικού μας λαϊκισμού. Το παλιό κομματικό σύστημα προσπαθεί με ψέματα και μισές αλήθειες να κρατηθεί στην εξουσία. Κόβουν σε φέτες την αλήθεια με τον τρόπο που τους βολεύει και την παρουσιάζουν ως τη μοναδική αλήθεια. Όπως ένα παιδάκι που σχεδιάζει ένα μισοφέγγαρο και σου λέει «αυτό είναι το φεγγάρι...» Κάπως έτσι. Μόνο που εδώ δεν υπάρχει αθωότητα. **Δεν είσαι αθώος στην πολιτική όταν υποσχέσαι ιδανικές λύσεις.** Θυμηθείτε τι υποσχέσεις έδιναν οι περισσότεροι →

Μίλτος Κύρκος

Ευρωβουλευτής

Ενθουσιώδεις 50ρηδες και συνετοί 30ρηδες. Στόχοι σύγκλισης και διάθεση σύγκρουσης.

Αυτό είναι το Ποτάμι της πολιτικής δημιουργίας.

Σύγκρουση επίμονη με ό,τι έκανε την Ελλάδα χώρα των χαμένων ευκαιριών και το κράτος μας αποτυχημένο και άδικο.

Σύγκλιση και συμμαχίες για θεσμούς, δομές και κοινωνικό κράτος. Να κυριαρχήσει στην οικονομία και στην κοινωνία ο κόσμος της εργασίας και στην πολιτική η σύνθεση. Γιατί είναι δύναμη η σύνθεση, φέρνει αποτελέσματα, ενώνει, διαπαιδαγωγεί. Ίσως γι' αυτό πολεμήθηκε λυσσαλέα.

Αυτό είναι το στοίχημά μας, Το Ποτάμι της σύγκρουσης και της σύνθεσης.

Γιώργος Γραμματικάκης

Ευρωβουλευτής

Στην Ελλάδα, που συνήθως διαφεύδει τις αξίες και τα όνειρά μας, αντιτάσσεται πάντα η άλλη Ελλάδα, η παράλληλη Ελλάδα. Τη συνιστούν άνθρωποι που πράττουν το σωστό και το δύσκολο, που πορεύονται με ευθύνη και ήθος. Με τη βοήθεια αυτών των ανθρώπων, το Ποτάμι επιδιώκει να οδηγήσει στην έξοδο από τους άγονους κύκλους που διαγράφει σήμερα η πατρίδα, από το κλίμα της εντάσεως και των μονολόγων που κυριαρχεί. Με δυο λόγια, θέλομε η Ελλάδα που ξέραμε να συγκλίνει αργά αλλά σταθερά με την παράλληλη Ελλάδα.

Για την δύσκολη αυτή επιδίωξη, δεν απαιτούνται μόνον πολιτικές θέσεις. Χρειάζονται και άξιοι άνθρωποι. Είναι όσους απέκλειε μέχρι σήμερα το πολιτικό μας σύστημα, με τις κομματικές παρωπίδες και την ανακύκλωση των στελεχών του. Πριν όμως από οτιδήποτε άλλο, πρέπει να απευθυνθούμε στους νέους ανθρώπους, και να τους ζητήσουμε ένα μεγάλο συγγνώμη. Για την Ελλάδα, που τους πληγώνει σήμερα και δεν τους αξίζει, έχομε όλοι μικρές η μεγάλες ευθύνες. Είναι καιρός να επανορθώσομε.

πρωθυπουργοί και τι από όλα αυτά έκαναν. Οι μάγοι που θα μεταμόρφωναν τα άδεια ταμεία σε γεμάτα.

Αλλά και οι καινούργιοι εραστές της εξουσίας, αυτοί που έγιναν ισχυροί μέσα στην απελπισία της κρίσης, ακολουθούν την ίδια συνταγή: Θα αυξήσουν διά νόμου τον κατώτατο μισθό. Διά νόμου μπορείς να αυξήσεις ό,τι θες, αλλά δεν μπορείς διά νόμου να γεννήσεις τα χρήματα που απαιτούνται. Χιλιάδες μικρές επιχειρήσεις βρίσκονται ήδη στα πρόθυρα του λουκέτου. Αυτές θα δώσουν τις αυξήσεις; Μήπως έτσι, αντί για αυξήσεις, θα έχουμε μερικές εκατοντάδες χιλιάδες ακόμη ανέργους;

Αυτή είναι η μεγάλη διαφορά μας από το παλιό σύστημα: **Δεν θέλομε έναν νόμο για τις αυξήσεις, θέλομε αυξήσεις.**

Δεν θέλομε έναν νόμο για την απασχόληση, θέλομε απασχόληση.

Δεν θέλομε κενές περιεχομένου διακηρύξεις, θέλομε ριζοσπαστικές, αποτελεσματικές πολιτικές.

Για να μιλήσομε όμως για λύσεις, πρέπει πρώτα να δούμε τα αληθινά προβλήματα. Και στην περίπτωση μας πρέπει να πάμε πολύ παλιά.

ΝΑ Τ' ΑΛΛΑΞΟΥΜΕ
ΟΛΑ ΧΩΡΙΣ ΝΑ
ΓΚΡΕΜΙΣΟΥΜΕ
ΤΗ ΧΩΡΑ

Οι διχασμοί

Τα προβλήματα, που ακόμα και σήμερα μας κατατρέχουν, γεννήθηκαν στα χρόνια της Τουρκοκρατίας. Και πριν καλά καλά σταθούμε στα πόδια μας, ήρθε η δολοφονία του Καποδίστρια, η πρώτη πράξη του δράματος. Μετά από λίγες δεκαετίες πητήθηκαν και οι τολμηρές πολιτικές του Χαρίλαου Τρικούπη και του Ελευθέριου Βενιζέλου. Ο εκσυγχρονισμός της παραγωγής και της κοινωνίας εγκαταλείφθηκαν.

Η κυρίαρχη ιδεολογία του ελληνικού κράτους έγινε ο τοπικισμός και το ρουσφέτι. Προστατευμένη οικονομία και χαμηλό επίπεδο εκπαίδευσης.

Παραμερίσαμε τις αρχές και ενισχύσαμε το «αντί-». Τον αντι-βενιζελισμό διαδέχτηκε ο αντι-κομμουνισμός, ο οποίος μετά τον πόλεμο έγινε δόγμα: αν δεν είσαι μαζί μας, είσαι εχθρός μας. Τα κόμματα, οι ελίτ και, κατά συνέπεια, ο κόσμος αναπαρήγαγαν μια αρνητική ρητορική και όχι μια θετική προσέγγιση. Βιώσαμε έναν εθνικό διχασμό, έναν καταστροφικό εμφύλιο και παρ' όλα αυτά η πολιτική ατζέντα εξακολουθεί μετά από τόσες δεκαετίες να είναι αρνητική και επομένως οπισθοδρομική.

Το Ποτάμι θέλει να αφήσομε πίσω αυτές τις παθογένειες, →

Χαλκίδα, 23 Μαρτίου

Κέρκυρα, 23 Απριλίου

Νέα Σμύρνη, 12 Μαΐου

Μαρούσι, 19 Μαΐου

Ο ΛΑΟΣ
ΔΕΝ ΣΩΖΕΤΑΙ
Ο ΛΑΟΣ
ΣΩΖΕΙ

αυτή την τρέλα. **Οι προτάσεις μας θέλουμε να πηγάζουν από αρχές και αξίες, να έχουν βγει με διάλογο και με μπόλιασμα διαφορετικών, θετικών ιδεών.**

Ρουσφέτι

Πώς καταφέρνουν όμως να κυριαρχούν σε μια κοινωνία, να τη διασπούν και να μην μπορούν τελικά οι πολίτες να δουν το κοινό καλό; **Η λέξη είναι μία. Ρουσφέτι!**

Το ρουσφέτι εξακολουθεί να είναι και σήμερα ο συνεκτικός ιστός –η κόλλα– του οπισθοδρομικού, λαϊκίστικου συστήματος, το οποίο μοιάζει επικίνδυνα με τον ποπουλισμό της Λατινικής Αμερικής. Οι ηγεσίες των ελληνικών κομμάτων διαφωνούν για τα πάντα, συμφωνούν όμως σιωπηλά στη διαιώνιση του τωρινού διεφθαρμένου, άδικου και αναποτελεσματικού στάτους κβο.

Το ρουσφέτι συμφέρει πολύ λίγους, ξεγελάει όμως πάρα πολλούς, οι οποίοι ελπίζουν ότι μπορεί να είναι οι επόμενοι τυχεροί που θα πάρουν «λίγα ψίχουλα».

Τι σημασία έχει λοιπόν αν δηλώνεις «δεξιός» ή «αριστερός», αν τάξεις κοινωνία «φιλελεύθερη» ή «σοσιαλιστική», όταν μέσα σου κυριαρχεί ο πολιτικός κοτζαμπάσης και όλους τους βλέπεις ως πελάτες ή ως εχθρούς; Όταν η βάση της πολιτικής πράξης είναι το «ψήφισέ με και εγώ θα σου κάνω τα ρουσφέτια», είτε προσωπικά είτε συντηχητικά, πώς να φτιάξεις σωστή πολιτεία;

Επί δεκαετίες το πολιτικό σύστημα σπατάλησε δισεκατομμύρια φόρων από τον ιδρώτα των πολιτών, δισεκατομμύρια ευρωπαϊκών επιχορηγήσεων και ατελείωτα δισεκατομμύρια δανείων για να παγιώνει το ρουσφέτι και το κομματικό κράτος, δηλαδή το κράτος-παρακράτος. Πώς να πάει, λοιπόν, μπροστά αυτός ο τόπος;

Αξιοκρατία

Το Ποτάμι θέλει να ανατρέψει το παλαιοκομματικό σύστημα του ρουσφετιού και να επικρατήσουν παντού αρχές αξιοκρατίας. **Αν δεν επιβληθεί αξιοκρατία, η Ελλάδα δεν θα βγει ποτέ από την κρίση.** Ακόμα και αν ανακάμψει πρόσκαιρα, η πορεία θα είναι καθοδική. Και αυτός είναι ο μεγάλος κίνδυνος για τα χρόνια που έρχονται. Μία αργή καθίζηση, μία στασιμότητα με μικρούς, μηδαμινούς ρυθμούς ανάπτυξης, με μεγάλη ανεργία, με το ελληνικό ταλέντο να αναχωρεί για τα ξένα. Η ελληνική κοινωνία θα χάσει κάθε διάθεση για αλλαγή, θα κλειστεί στον εαυτό →

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ:
ΣΤΙΣ ΔΙΚΕΣ ΜΑΣ
ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΕΣ
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ
Ο ΚΟΣΜΟΣ
ΡΩΤΟΥΣΕ ΚΙ ΕΜΕΙΣ
ΑΠΑΝΤΟΥΣΑΜΕ

της και θα απομονωθεί από το παγκόσμιο γίγνεσθαι. Και αυτή είναι η σκέψη που πρέπει να κάνουμε όλοι μας. **Το συμφέρον των πολλών να μπει πάνω από το συμφέρον της οικογένειας ή της πολιτικής φαμίλιας μας.** Ακούγεται δύσκολο αλλά, αν οικοδομήσουμε σχέσεις εμπιστοσύνης, θα τα καταφέρουμε.

Ένας νέος Διαφωτισμός

Η Ελλάδα πρέπει να ζηήσει τον Διαφωτισμό που δεν έζησε. Να φτιάξει τη δική της Αναγέννηση. Παιδεία, ανθρωπισμός, άνοιγμα στον κόσμο, εδραίωση κοινωνικών και ατομικών δικαιωμάτων, ορθολογισμός. Πρέπει να συγκρουστούμε με το σάπιο καθεστώς των μετρίων, της αναξιοκρατίας, του φόβου, της κλειστής κοινωνίας. Να δημιουργήσουμε ένα πλειοψηφικό ρεύμα στην κοινωνία, που θα πλημμυρίσει όλους τους χώρους δημιουργίας. Αλλιώς θα χαθούμε. Θα είμαστε οι χρεοκοπημένοι που δεν μπόρεσαν να σηκώσουν κεφάλι.

Ανασυγκρότηση

Κάποιοι μιλούν αυτές τις μέρες για την ανασυγκρότηση της Κεντροαριστεράς. Κάποιοι άλλοι μιλούν για την ανασυγκρότηση της Κεντροδεξιάς. Εμείς πάλι θέλουμε να μιλήσουμε για την ανασυγκρότηση της Ελλάδας. Γι' αυτό και ιδρύσαμε Το Ποτάμι. Για να αλλάξουμε την ξύλινη ατζέντα της δημόσιας σφαίρας. Για να διορθώσουμε την πορεία της πατρίδας. Για να φέρουμε τη **Μεγάλη Αλλαγή**, που δεκαε-

ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ
ΘΑ ΣΥΓΚΡΟΥΣΤΕΙ
ΜΕ ΟΛΟΥΣ
ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ
ΘΕΩΡΟΥΝ
ΤΗ ΧΩΡΑ
ΤΣΙΦΛΙΚΙ ΤΟΥΣ
– ΤΑ ΜΙΚΡΑ
ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΑ
ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ
ΠΟΥ ΤΡΕΦΟΝΤΑΙ
ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

τίες εξαγγέλλεται και ποτέ δεν έρχεται. Για να ανασυγκροτήσουμε το παραγωγικό μας μοντέλο, την εργασία και την παιδεία, για την οποία όλοι μιλούν, αλλά όλοι ξεχνούν και κυνηγούν μόνο το εφήμερο, μικροπολιτικό κέρδος. Για να αποδώσουμε Δικαιοσύνη!

Ανθρωπισμός

Από την αρχή είπαμε ότι ο τσακωμός μεταξύ Δεξιάς και Αριστεράς, στην Ελλάδα της κρίσης, είναι και λίγο εκτός θέματος. Στο κάτω κάτω, η δημοκρατία στηρίζεται σε μία και μόνη ιδεολογία, τον ανθρωπισμό. Ο **Κορνήλιος Καστοριάδης** πριν είκοσι χρόνια έλεγε πως «στις μέρες μας η διαμάχη μεταξύ Δεξιάς και Αριστεράς έχει χάσει το νόημά της – όχι επειδή δεν υπάρχει υλικό για να τροφοδοτηθεί μια πολιτική διαμάχη, αλλά επειδή τόσο η Δεξιά όσο και η Αριστερά, λίγο έως πολύ, λένε τα ίδια πράγματα».

Κάτι ανάλογο είπε πρόσφατα και ο **Ντανιέλ Κον Μπεντίτ**: «Η εμμονή στον διαχωρισμό Δεξιά-Αριστερά οφείλεται σε διανοητική τεμπελιά».

Δεξιοί και αριστεροί δεν θέλουν να επεξεργαστούν λύσεις. Δεν θέλουν να πουν την αλήθεια. Και καταφεύγουν στα «εικονίσματα» και στον μεσσιανισμό. Και όταν αυτά δεν πιάνουν, επιστρατεύουν συνθήματα του Εμφυλίου. Η αδυναμία τους να ετοιμάσουν λογικές προτάσεις που θα υπηρετούν το κοινό καλό, κρύβεται πίσω από έναν επιθετικό λόγο, που δηλητηριάζει κάθε προσπάθεια αναζήτησης μίας κοινής συνισταμένης. →

Λαύριο, 27 Ιουνίου
η πρώτη μέρα του ιδρυτικού συνεδρίου του Ποταμιού

Δράση

Στη χώρα έχει συσσωρευτεί πολλή δυστυχία, πολύς θυμός. Και οι λαϊκίστικες κορόνες –που πρόσφατα μεταφέρθηκαν από τα παρα-μπλογκ και τις εθνικιστικές μεταμεσονύκτιες εκπομπές ακόμα και στην κυβέρνηση– απομακρύνουν ολοένα και περισσότερο την κοινωνία από τον δρόμο του ορθολογισμού.

Πρέπει να υπάρξει γρήγορα πράξη-δράση-αποτέλεσμα. Αυτή η δυστυχία, και αυτός ο θυμός, στο μεγαλύτερο βαθμό του δικαιολογημένος, δεν θα εξαφανιστεί αν δεν πάψουν να πολλαπλασιάζονται τα θύματα της κρίσης.

Οι άνεργοι

Το πρώτο μεγάλο θύμα: οι άνεργοι. Οι άνεργοι που δούλευ-

Θεσσαλονίκη, 20 Μαΐου

αν σε επιχειρήσεις που έβαλαν λουκέτα. Οι άνεργοι που έκλεισαν τις μικρές, προσωπικές τους δουλειές, που είχαν φτιάξει με κόπο και μεράκι. Οι άνεργοι νέοι, οι απόφοιτοι πανεπιστημίων και σχολών που δεν τους δίνουμε καμία ευκαιρία. Το κράτος δεν κάνει τίποτα για να ενισχύσει τη δημιουργία, την επιχειρηματικότητα, την πρωτοβουλία, ενώ κάνει τα πάντα για να περισώσει τα προνόμια των πολιτικών κυκλωμάτων.

Υπάρχουν πολιτικοί που είναι διατεθειμένοι να υπερασπιστούν ακόμη και επίορκους υπαλλήλους, ακόμη και καταχραστές του δημοσίου χρήματος, αρκεί να είναι οι δικοί τους άνθρωποι. Και κάποιοι από αυτούς γίνονται και υπουργοί, όπως μας έδειξε και ο τελευταίος ανασχηματισμός.

Ταυτόχρονα όμως τα θύματα πολλαπλασιάζονται: Είναι οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα, που αναγκάζονται να κάνουν συνεχώς υποχωρήσεις για να κρατήσουν τις δουλειές τους. Είναι οι δημόσιοι υπάλληλοι που πρέπει να παράγουν μέσα σε ένα καθεστώς αναξιοκρατίας. Και βλέπουν ακόμη και σήμερα να προωθούνται εκείνοι που έχουν την εύνοια του υπουργού ή της κλαδικής. Είναι οι μικρομεσαίοι που πνίγονται από την υπερφορολόγηση που τους επιβάλλει το κομματικό σύστημα. Είναι οι τίμιοι επιχειρηματίες που έχουν να ανταγωνιστούν τους επιδοτούμενους κομματικούς επιχειρηματίες. Είναι οι αγρότες που προσπαθούν να παράγουν στην πιο γόνιμη χώρα με την πιο άγονη πολιτική.

Σπατάλες

Γιατί όμως μετά από τόσα χρόνια στερήσεων, μειώσεων μισθών, υπερβολικών φόρων, χαρατσιών, απολύσεων, κλεισίματος επιχειρήσεων, η χώρα δεν έχει αλλάξει και η οικονομία δεν έχει αναστηθεί; Γιατί το έλλειμμα του εμπορικού μας ισοζυγίου αυξάνεται και πάλι και οι εξαγωγές μας συρρικνώνονται;

Δεν είναι ανάγκη να είναι κανείς οικονομολόγος για να καταλάβει ότι όσο η οικονομία μειώνεται και όσο το κράτος αρνείται να περιορίσει τις σπατάλες του, η μόνη λύση θα είναι οι περισσότεροι φόροι στους ίδιους και τους ίδιους. **Και δεν είναι ανάγκη να είναι εργατολόγος κανείς για να καταλάβει ότι όσο η ανεργία δεν μειώνεται, τα ασφαλιστικά ταμεία θα χρεοκοπούν.** Και όσο δεν δημιουργούνται νέες θέσεις εργασίας και δεν υπάρχει αύξηση του εθνικού εισοδήματος, άρα και της κατανάλωσης, η κρίση θα είναι εδώ. →

Συμφέροντα

Τι εμποδίζει όμως το παλιό πολιτικό σύστημα να πάρει τις σωστές αποφάσεις, έστω και τώρα που η χώρα έχει γονατίσει; Είναι τα συμφέροντα. Τα μικρά και τα μεγάλα παράσιτα που έχουν κολλήσει πάνω στους αρμούς της ελληνικής κοινωνίας και δεν την αφήνουν να κινηθεί. **Τα παράσιτα βέβαια δεν ζουν μόνο τους.** Χρειάζονται ένα σώμα να τα τρέφει. Αυτό το σώμα ήταν και είναι στην Ελλάδα το κομματικό κράτος. Ο υπάλληλος που τακτοποιεί με το αζημίωτο μια παρανομία, η επαγγελματική ομάδα που διαιωνίζει τα προνόμιά της και ο μεγαλοεπιχειρηματίας που εξασφαλίζει δουλειές από «πολιτικούς φίλους».

Ο λαϊκισμός του φασισμού

Και μετά είναι το σαράκι που διαπερνά οριζόντια το πολιτικό σύστημα της χώρας. Ο λαϊκισμός. Αυτός μας κρατά εκτός του πεδίου της πραγματικότητας. Αυτός διευκολύνει τους πολιτικούς να είναι ευχάριστοι στο ακροατήριό τους αλλά βλαβεροί στο κοινωνικό σύνολο. Και δυστυχώς όταν οι πολιτικοί ομνύουν στον λαϊκισμό, στο τέλος θεριεύει ο πιο ακραίος, ο πιο βίαιος, ο λαϊκισμός του φασισμού.

Δεξιός λαϊκισμός

Ο κυβερνητικός λαϊκισμός θα σου πει ότι για το χάλι της χώρας φταίνε οι δημόσιοι υπάλληλοι και ο συνδικαλισμός. Οι πολίτες που έπαιρναν δάνεια και τα έκαναν κατανάλωση. Οι ανάπηροι-μαϊμού και οι κλεμμένες επιδοτήσεις. Ξεχνούν βέβαια να πουν ότι αυτοί διόριζαν, αυτοί διαφήμιζαν τα δάνεια, αυτοί μπούκωναν τις συντεχνίες, αυτοί προστάτευαν τους κλειστούς κλάδους κρατώντας τις τιμές στα ύψη. Αυτοί σπατάλησαν αντιπαραγωγικά τον πλούτο της χώρας και τις επιδοτήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αριστερός λαϊκισμός

Και από την άλλη είναι ο αριστερός λαϊκισμός. Γι' αυτόν φταίνε μόνο οι μίζες των πολιτικών, η φοροδιαφυγή των πλουσίων και βέβαια οι τοκογλύφοι-δανειστές. Οι ξένοι που έχουν βάλει στόχο να αγοράσουν φτηνά την Ελλάδα. Τα ίδια λένε σήμερα και αρκετοί από τους νέους υπουργούς της κυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου. Ένα συνονθύλευμα λαϊκών δεξιών, παρωχημένων πολιτευτών –που καταψηφίζουν τον προϋπολογισμό αλλά μετά τον εφαρμοζουν– και πρώην μνηστήν τις δικτατορίας. →

Η ΧΩΡΑ
ΔΕΝ ΘΑ ΣΩΘΕΙ
ΑΝ ΔΕΝ
ΜΠΟΥΝ ΝΕΟΙ
ΑΝΘΡΩΠΟΙ
ΣΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ ΠΟΥ ΑΚΟΥΕΙ

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΓΙΩΣΑΦΑΤ Ψυχίατρος-Ψυχαναλυτής

Αξία είναι να αγαπάς τη γειτονιά σου. Σε αυτό εμείς δεν έχουμε κανένα σεβασμό και φαίνεται από τον τρόπο που πετάμε τα σκουπίδια μας, τον τρόπο που οδηγούμε, το πόσο λερώνουμε τις ακρογιαλιές μας.

ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΡΚΑΡΗΣ Συγγραφέας

Δεν ισχύει το «όλοι μαζί τα φάγαμε» του Πάγκαλου, αλλά κάναμε λάθη. Έτσι σήμερα είμαστε αναγκασμένοι να κάνουμε πράγματα που επί δεκαετίες δεν κάναμε και αυτό πονάει. Πονάει πολύ.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΑΓΓΕΛΑΚΗ-ΡΟΥΚ Ποιήτρια

Εμείς φταίμε γιατί δοθήκαμε με πάθος, στο χρήμα. Το χρήμα ο θεός και η θεά η κατανάλωση. Αυτό πρέπει να αλλάξει. Και νομίζω ότι οι νέοι αρχίζουν να το αντιλαμβάνονται.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΡΙΑΡΑΣ Φιλολόγος

Τα κύματα που διακρίνονται επάνω στο Ποτάμι μαρτυρούν ότι υπάρχει μια ανταπόκριση από δημοκράτες και σοσιαλιστές που μπορούν να συμβάλουν στην πολιτική ανανέωση του συστήματος μέσα στο οποίο αναπνέουμε και ταλαιπωρούμαστε.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΑΦΕΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Ηθοποιός

Νομίζω είναι η κατάλληλη στιγμή. Δεν μπορεί να καθύμασε πια στον καναπέ αλλά πρέπει να κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας.

ΑΛΚΗ ΖΕΗ Συγγραφέας

Αυτό που με ανησυχεί είναι η παιδεία. Ούτε Ευρω-

παίοι θα γίνουμε, ούτε τίποτα δε θα γίνουμε, αν δε βάλουμε όλη μας τη δύναμη στην παιδεία.

ΜΥΡΤΩ ΑΛΙΚΑΚΗ Ηθοποιός

Θεωρούμε ότι κάτι άλλο, μεγαλύτερο και έξω από μας, φταίει για όλα τα δεινά που μας συμβαίνουν. Πολύ εύκολα πετάμε το πακέτο έξω. Με άλλα λόγια είμαστε ανώριμοι.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΚΛΕΑΣ Σκηνοθέτης

Για μένα είναι το ήθος που κρύβεται πίσω από τις ιδέες και τα πράγματα. Στην πολιτική χρειαζόμαστε μια αντίληψη ανθρώπινη, ποιητική και ερωτική αν θέλεις.

ΘΟΔΩΡΗΣ ΑΘΕΡΙΔΗΣ Ηθοποιός

Η φαντασία και η τόλμη δεν γεννιούνται με αίθριο καιρό. Τότε το μυαλό μουδιάζει, αχρηστεύεται. Όταν ζορίζεται ένας άνθρωπος, μια κοινωνία, γεννιέται η φαντασία και η τόλμη.

ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΦΑΣΟΥΛΗΣ Ηθοποιός

Δεν υπάρχει συλλογική συνείδηση, ο καθένας κοιτάει το κόμμα του ή την οικογένειά του ή την τσέπη του. Για το κοινό συμφέρον δεν σκεφτόμαστε γιατί δεν το μάθαμε ποτέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΛΟΥΛΗΣ Ηθοποιός

Γιατί πρέπει κάθε κόμμα να έχει πλοκάμια στην τέχνη; Γιατί πρέπει να έχουμε νεολαίες κομμάτων στα πανεπιστήμια; Θα ήθελα τα εκπαιδευτικά ιδρύματα και οι πολιτιστικοί οργανισμοί να είναι αυτοδιοίκητοι και μακριά από τα κόμματα.

Δείτε τις συνέχειες στο **topotami.gr**

31 προσωπικότητες μιλούν στο **Ποτάμι που ακούει** σε επιμέλεια του σκηνοθέτη Γιάννη Κασπίρη

377.438

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ!

Οι λαϊκιστές της Αριστεράς όμως, δεν είχαν ποτέ ενστάσεις για την εκτίναξη του χρέους.

Το χρέος

Το χρέος ακόμα και όταν είναι βιώσιμο, το επωμίζεται βίαια η επόμενη γενιά που είναι υποχρεωμένη να παράγει και να υπερφορολογείται για να αποπληρώσει τα χρέη της προηγούμενης γενιάς.

Οι «εθνοπατέρες», δεξιόι και αριστεροί, ακόμη και στις εποχές της μεγάλης σπατάλης μιλούσαν για προϋπολογισμούς λιτότητας, αλλά ποτέ για ελλειμματικούς προϋπο-

λογισμούς. **Ποτέ δεν έδωσαν μάχη για τα εκατοντάδες εκατομμύρια που στοιχίζει στον ελληνικό λαό το πολιτικό σύστημα.** Για τα δισεκατομμύρια των πολεμικών δαπανών που δεν ενίσχυαν την εθνική άμυνα. Για τα δισεκατομμύρια που σπαταλούσαμε στη φαρμακευτική δαπάνη που δεν εξασφάλιζαν καλύτερη υγεία. Για τα 2 δισεκατομμύρια ετήσιο έλλειμμα αγροτικών προϊόντων. Για τις προσλήψεις χωρίς παραγωγικό αντίκρισμα. Για τα πλαστά κοινωνικά επιδόματα. Το πάγωμα το 2001 της μεταρρύθμισης Παννίτση για τις συντάξεις συσώρευσε στο δημόσιο χρέος περίπου 100 δις. Σχεδόν δηλαδή το 1/3 του χρέους. Αναρωτήθηκε ποτέ ο δεξιός, ο κεντροαριστερός και ο αριστερός λαϊκισμός γιατί το 2009 το δημόσιο χρειάστηκε 24 δις παραπάνω από όσα εισέπραξε; Και πού θα βρούμε αυτά τα 24 δις όταν επαναπροσλάβουμε τους απολυμένους, καταργήσουμε τους πρόσθετους φόρους και επαναφέρουμε μισθούς και συντάξεις με έναν νόμο;

Οι αλλαγές που δεν έγιναν

Είναι αλήθεια ότι οι κυβερνήσεις που κλήθηκαν να διαχειριστούν την κρίση δεν ήξεραν άλλο δρόμο από το να κόβουν μισθούς και συντάξεις και να βάζουν φόρους. Ακόμα και οι αξιωματούχοι των Βρυξελλών είπαν «εμείς τους είπαμε να περιορίσουν το κράτος και να συλλάβουν τη φοροδιαφυγή και αυτοί έκοβαν μισθούς και έβαζαν φόρους».

Η γενιά των πολιτικών που οδήγησε τη χώρα στην πιο μεγάλη μεταπολεμική της κρίση δεν ξέρει άλλον τρόπο από την οριζόντια φορολόγηση και τις οριζόντιες περικοπές. Και είναι πρόκληση στην κοινή λογική να επιμένουν ότι θα είναι οι ίδιοι που θα μας βγάλουν από το αδιέξοδο. Ακόμη και ορισμένες αποφάσεις εξορθολογισμού και νοικοκυρέματος που επιβλήθηκαν από το εξωτερικό και την κοινωνία, χτυπήθηκαν από τους κομματικούς-κρατικούς μηχανισμούς. Έχουν μάθει να κρύβονται πίσω από την Τρόικα. **Οι μεταρρυθμίσεις εγκαταλείφθηκαν μόλις ο επιτηρητής γύρισε την πλάτη.** Αυτό ξέρουν, αυτό κάνουν. Είναι εγκλωβισμένοι σε μια διαχειριστική λογική χωρίς διάθεση για πραγματικές αλλαγές, χωρίς γενναίες ιδέες, χωρίς τομές, με αποτέλεσμα να πληρώνουν την κρίση τα ίδια υποζύγια: οι μισθωτοί και οι πολίτες που επιμένουν να επενδύουν στην Ελλάδα.

377.438 ΨΗΦΟΙ
ΣΕ 88 ΜΕΡΕΣ

Φόροι και περικοπές

Φόροι... φόροι... φόροι..., περικοπές μισθών και συντά- →

ξων, εξάρθρωση και όχι εξορθολογισμός των εργασιακών δικαιωμάτων, ψαλίδισμα των εισοδημάτων, εξαφάνιση της μεσαίας τάξης, ποινικοποίηση της κατοχής ακίνητης περιουσίας, επιλογές που το μόνο αποτέλεσμα που έχουν είναι η ύφεση και η ανεργία.

Η Ευρώπη

Και από την άλλη, έχουμε αυτούς που αμφισβητούν και δαιμονοποιούν την Ευρώπη.

Ναι, η Ευρώπη δεν είχε όλες τις λύσεις για μας. Ναι, υπάρχει ανισότητα στους κόλπους της. Η απόσταση που χωρίζει τον Βορρά από τον Νότο αυξάνεται αντί να μειώνεται. Ο φεντεραλισμός και η πολιτική ενοποίηση έχουν χάσει έδαφος. **Η Ευρώπη όμως εξακολουθεί να είναι το πιο σίγουρο λιμάνι του κόσμου.**

Δεν υπάρχουν ιδανικές επιλογές, δεν είναι ρόδινος ο κόσμος. Μπορούμε όμως να παλέψουμε για μια πιο δίκαιη Ευρώπη. Να κάνουμε συμμαχίες με τους Ιταλούς, τους Γάλλους, τους Ισπανούς και με όσους άλλους έχουμε κοινά συμφέροντα. Άλλο όμως η συμμαχία του Νότου και άλλο το σύμπτωμα μειονεξίας του Νότου. Πρέπει να βρούμε κοινή γλώσσα με όλους τους Ευρωπαίους. Υπάρχει τρόπος να επιβάλλουμε και τα δικά μας πλάνα, φτάνει όμως να τα έχουμε πρώτα σχεδιάσει. Εκεί όμως είναι η θέση μας. Να είμαστε υγιές κύτταρο μιας δίκαιης Ευρώπης. Ούτε ζητιάνοι, ούτε εκβιαστές. Άλλο αγωνίζομαι, άλλο εκβιάζω. Να αποκτήσουμε συναίσθηση των δυνατοτήτων μας. Δεν μπορούμε να αποφασίζουμε μονομερώς σαν αποσυνάγωγοι. Γιατί, αν αρνηθούμε τις υποχρε-

S&D

ΕΙΠΑΝ ΣΤΙΣ ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ

«Υποστηρίζουμε με όλα μας τα μέσα το Ποτάμι ως ένα καινούργιο στοιχείο στην προοδευτική Ευρώπη και ως ένα φορέα απαραίτητων μεταρρυθμίσεων που πρέπει να γίνουν τόσο σε ευρωπαϊκό όσο και σε εθνικό επίπεδο. Κοινό μας όραμα είναι η βελτίωση της ποιότητας ζωής για τους πολίτες και ιδιαιτέρως για τους πολίτες της Ελλάδας, που υπέφεραν πολύ τα τελευταία χρόνια. Αναφέρομαι κυρίως στους νέους της χώρας σας, που πλήρωσαν με το μέλλον τους για μια κρίση, για την οποία ευθύνονται κάποιοι άλλοι. Γι' αυτά μαχόμαστε ως Σοσιαδημοκράτες στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μαζί με τους φίλους μας από το Ποτάμι. Είναι μία φρέσκια δύναμη, που μπορεί να αφήσει ένα στίγμα στο όραμα για μεταρρύθμιση προς την προοδευτική κατεύθυνση στην Ευρώπη».

Μάρτιν Σουλτς

Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Από την επίσκεψη του Σταύρου στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο Βρυξέλλες, 9 Απριλίου

ώσεις μας, θα κάνουμε τους κινδύνους μεγαλύτερους.

Οι μύθοι για τις αγορές

Κάποιοι μας προτείνουν να αφήσουμε την οικονομία να λειτουργήσει ελεύθερα και τα πάντα θα ρυθμιστούν από την ανταγωνιστικότητα. Αυτό δεν ισχύει. Με την κρίση της Λήμαν Μπράδερς μάθαμε ότι και η πιο ανεπτυγμένη αγορά δεν αυτορρυθμίζεται πριν καταστραφεί και μαζί της καταστρέψει εκατομμύρια πολιτών. Η Ευρώπη έχει ξοδέψει από το 2008 το 37% του ΑΕΠ της για να διασώσει μεγάλα τραπεζικά σπίτια, η κατάρρευση των οποίων θα μας οδηγούσε πίσω στο 1930.

Πρέπει λοιπόν να πούμε «όχι» στη θεοποίηση της αγοράς και στην άποψη ότι οι άγραφοι νόμοι της ανταγωνιστικότητας και του κέρδους μπορούν να ρυθμίσουν τα πάντα. Αυτός ο μύθος έχει καταρρεύσει, όπως αντίστοιχα έχει καταρρεύσει και αυτός της κρατικοδίαιτης οικονομίας.

Η αναδιανομή του πλούτου

Παγκοσμίως, τα κέρδη των επιχειρήσεων μεγαλώνουν πιο γρήγορα από τα εισοδήματα που διαχέονται στην πραγματική οικονομία, και αυτό έχει ως αποτέλεσμα τη διόγκωση των ανισοτήτων. Τα κράτη πρέπει να εφεύρουν μηχανισμούς σε εθνικό και υπερεθνικό επίπεδο που θα οδηγούν σε συνεχή αναδιανομή του πλούτου. Όχι για να ζημιώσουμε τις επιχειρήσεις αλλά για να βοηθήσουμε στη μεγέθυνση της συνολικής οικονομίας γρηγορότερα από τον ιδιωτικό πλούτο και να μπορούμε να έχουμε «δίκαιη κατανομή βαρών και υποχρεώσεων».

Στην Ελλάδα πρέπει να εκμεταλλευτούμε τα συγκριτικά μας πλεονεκτήματα και να εγκαταλείψουμε αδιέξοδες επιλογές ανάπτυξης. Να αναζητήσουν τρόπους οι μεγάλες εταιρίες να συνεργαστούν με τις δικές μας, στον τόπο μας! Να δημιουργήσουμε θερμοκοιτίδες καινοτομίας σε όλες τις περιφέρειες. Να πάρουμε σχέδια και ιδέες από άλλες χώρες που υπερέχουν στην επιχειρηματικότητα. Να πάρουμε, αλλά να μην μιμηθούμε.

Οι ανεπαρκείς και οι συνεργοί

Όλα αυτά τα χρόνια της κακοδιαχείρισης είναι λίγοι οι παλιοί πολιτικοί που είπαν την αλήθεια. Οι περισσότεροι δεν μίλησαν ενώ ήξεραν ή όφειλαν να ξέρουν. Όσοι δεν ήξεραν, δεν έπρεπε να βρίσκονται →

ΕΪΠΑΝ ΣΤΙΣ ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ

«Με το Ποτάμι δεν έχουμε μόνο κοινές ανησυχίες για τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί σήμερα η Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά μοιραζόμαστε και ένα κοινό όραμα για το πώς θα κάνουμε καλύτερη την Ευρώπη. (...) Οι Έλληνες πολίτες, ειδικά η νέα γενιά, εγκαταλείφθηκαν από την ΕΕ. Η Ευρώπη παρέμεινε άπραγη, αντί να αναλάβει άμεσα δράση όταν τα πράγματα άρχισαν να πηγαίνουν προς την λάθος κατεύθυνση. (...) Δυστυχώς στην Ελλάδα και στην Ευρώπη η αναβολή των αναγκαίων μεταρρυθμίσεων κρατά αποκλεισμένη από την οικονομική και την πολιτική ζωή της χώρας τη μορφωμένη, ανοιχτόμυαλη και φιλόδοξη νεολαία».

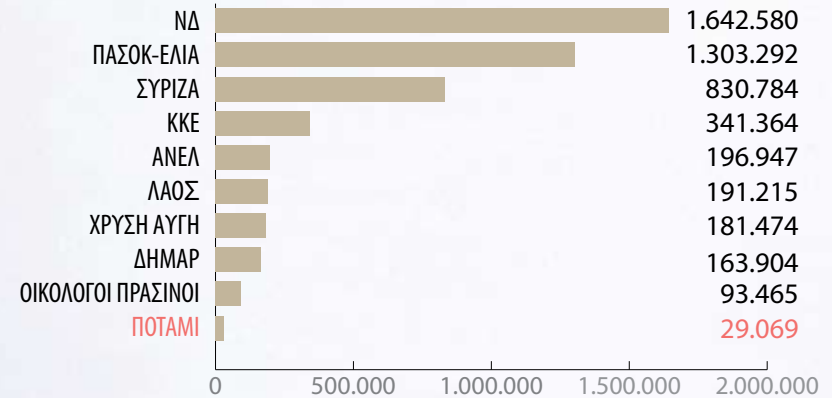
Γκυ Φερχόφσταντ,

Πρόεδρος της Συμμαχίας Φιλελεύθερων & Δημοκρατών

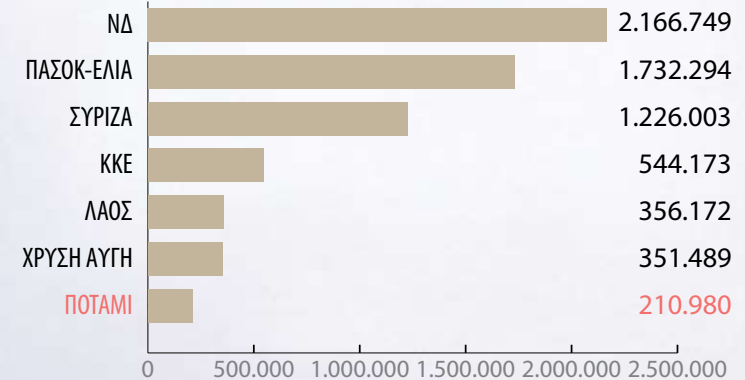

Ο Πάργος Γραμματικάκης και ο Μίλτος Κύρκος με τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Ζαν Κλωντ Γιούνκερ

Προεκλογική διαφημιστική δαπάνη στην τηλεόραση

Κρατική οικονομική ενίσχυση στα πολιτικά κόμματα

Πηγή: Υπουργείο Εσωτερικών

στην πολιτική λόγω ανεπάρκειας. Και όσοι ήξεραν έχουν τις ευθύνες του συνεργού. Και βέβαια υπήρχαν πολλοί που έβλεπαν τον διπλανό τους πολιτικό να πλουτίζει και δεν μίλαγαν. Βοούσε ο κόσμος με τις συμβάσεις τους, τις μίζες τους, τις σπατάλες τους, αλλά αυτοί συνέχιζαν. Και πάντα υπήρχε ένα κοκαλάκι για τον λαό. Προσλήψεις και αντιπαγωγικές επιδοτήσεις.

Και η Δικαιοσύνη; **Δεν αποδόθηκε Δικαιοσύνη.** Η Βουλή κάλυπτε τα τέκνα της και τα κόμματα τους συντρόφους τους και τους συναδέλφους τους. Και είναι ντροπή για το πολιτικό σύστημα ότι οι περισσότερες δικογραφίες που έφτασαν στη Βουλή δεν επέστρεψαν ποτέ στη Δικαιοσύνη. Ευθύνη λοιπόν για τη σημερινή κατάσταση έχουν πολλοί. Και αυτοί που διαχειρίστηκαν την κεντρική εξουσία και τα κόμματα της αντιπολίτευσης, οι συνδικαλιστές και οι δήμαρχοι, οι συντεχνίες και η αστική τάξη της χώρας που έμαθε να σιτίζεται από τον κρατικό κορβανά.

Οι δημοσιογράφοι

Ο Τύπος, το ραδιόφωνο, η τηλεόραση έχουν το δικό τους μερίδιο ευθύνης. Υπάρχουν πράγματι κάποιοι που αντιστάθηκαν, που δεν έγιναν υπάλληλοι και διεκπεραιωτές, κάποιοι που υπερασπίστηκαν αξίες. Όμως υπήρχαν και αυτοί που απλώς χειροκροτούσαν. **Τα κόμματα δημιούργησαν ή ενίσχυσαν μέσω κρατικών κονδυλίων διάφορους βαρόνους για να έχουν τα δικά τους Μέσα.** Λούμπεν στοιχεία πήραν εκατομμύρια των εκατομμυρίων κρατικής διαφήμισης για να στηρίξουν υπουργούς και κόμματα. Και υπήρξαν δημοσιογράφοι που όχι μόνο δεν συγκρούστηκαν με τον μικρό και τον μεγάλο παρασιτισμό, αλλά πολλές φορές λειτούργησαν ως εκφραστές του.

Οι μίζες

Οι αυλές των κομμάτων απέκτησαν πρόθυμους υποστηρικτές, ενώ κάποιοι έστρωσαν τον δρόμο για τους θηριώδεις εξοπλισμούς δημιουργώντας φοβικό κλίμα εθνικών κινδύνων κάθε φορά που οι εξοπλιστικές εταιρίες και οι πολιτικοί τους το είχαν ανάγκη. Το 2000 θέλαμε επειγόντως 4 υποβρύχια γιατί ο εχθρός θα έμπαινε στον Πειραιά και το 2011 παραλάβαμε το ένα. Οι μίζες όμως πληρώθηκαν και για τα τέσσερα.

Το κράτος-πατερούλης

Χωρίς αντιστάσεις, χωρίς σοβαρό αντίλογο από τα Μέσα,

ΚΑΙΟΡΙΣΤΙΚΟ
ΤΟ ΚΟΜΜΑ
ΑΡΧΗΓΕ!
ΕΥΧΟΜΑΙ
ΝΑ ΠΑΕΙ ΜΑΚΡΙΑ
Η ΒΑΛΙΤΣΑ!

ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΑΡΧΗΓΟΣ.
ΕΙΜΑΙ Ο ΣΤΑΥΡΟΣ!
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΟΜΜΑ.
ΕΙΝΑΙ ΚΙΝΗΜΑ!
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΒΑΛΙΤΣΑ.
ΕΙΝΑΙ ΣΑΚΙΔΙΟ!

↑ Κώστας Μπρόπουλος
Τα Νέα, 22 Μαρτίου

↓ Ανδρέας Πετρουλάκης
Η Καθημερινή, 3 Ιουνίου

οικοδομήθηκε το κράτος-πατερούλης που είχε πάντα λεφτά για «τα δικά μας παιδιά», για τα παιδιά των κομμάτων. Όποιος είχε φίλους στα υπουργεία κέρδιζε. Υπάλληλος και επιχειρηματίας.

Έτσι φτάσαμε απόφοιτοι γυμνασίου να παίρνουν μισθούς διπλάσιους από διευθυντές του ΕΣΥ. Μητέρες ανηλίκων με 15ετία να παίρνουν σύνταξη μεγαλύτερη από τον μισθό γυμνασιάρχη. Και όλα αυτά να τα χρηματοδοτούν βέβαια οι φορολογούμενοι. Οι σπουδές, οι ικανότητες, η παραγωγικότητα ισοπεδώνονται από πολιτικούς που δεν θέλουν να κάνουν καμία αξιολόγηση. Όλοι καλούνται να λειτουργήσουν στη λογική του ελάχιστου κοινού παρονομαστή.

Άλλος όμως είναι ο άνεργος και άλλο ο βολεμένος που ξεβουλευτηκε. Άλλος ο επιχειρηματίας που ρισκάρει και άλλος αυτός που ζει μόνο από τις κρατικές προμήθειες. Το Ποτάμι δεν λέει «ναι» σε όλα τα αιτήματα. Και όποιος φωνάζει δεν έχει πάντα δίκιο. Άλλο ο μισθωτός των 600 ευρώ που του τρώνε το σπίτι τα χαράτσια και οι φόροι και τα δάνεια κι άλλο ο φοροφυγιάς που θέλει να συνεχιστεί η ασυλία του. Άλλο ο δάσκαλος και άλλο ο συνταξιούχος ορισμένων ΔΕΚΟ με τις πενταπλάσιες απολαβές. Άλλο ο ιδιωτικός υπάλληλος με τις δύο δουλειές για να τα βγάλει πέρα και άλλο τα γκόλντεν μπόις του συστήματος που προσπαθούν να περισώσουν τα προνόμιά τους.

Και κάποιοι πολιτικοί πρέπει επιτέλους να πουν ότι δεν υπάρχουν λεφτά για όλες τις σπατάλες και για όλα τα αιτήματα. Αν τα λεφτά τα πάρει ο ένας, δεν θα τα πάρει ο άλλος. Και αν τα πάρει και εκείνος που δεν τα δικαιούται, κάποια στιγμή θα τα ζητήσουν από όλους μας. Ασχολήθηκε ποτέ ο αριστερός λαϊκισμός με αυτές τις αδικίες του ανατολίτικου μας συστήματος; Όχι! Αντιθέτως φτάσαμε στο παράδοξο πολιτικό της Αριστεράς να υπερασπίζονται σήμερα τους κομματικούς στρατούς όσων κυβέρνησαν τις τελευταίες δεκαετίες. Να γίνεται η Αριστερά το προπύργιο στήριξης του πελατειακού κράτους.

Τι πήγε στραβά;

Πώς έγινε και ενώ ξεκινήσαμε μετά τη δικτατορία για την Ευρώπη, να επιστρέψουμε σήμερα στα Βαλκάνια, την ώρα μάλιστα που κάποιες βαλκανικές χώρες κάνουν βήματα μπροστά; Πώς εμείς, που θέλαμε να διεκδικούμε τις δάφνες των πρωτοπόρων στην ιστορία της Ευρώπης, βρισκόμαστε ξαφνικά να αγωνιζόμαστε να διατηρήσουμε μια →

θέση στην ευρωπαϊκή οικογένεια; Πνιγμένοι σε αναξιοκρατία, ρουσφέτια και σκάνδαλα. Με ένα πανάκριβο, δυσλειτουργικό, αναξιοκρατικό δημόσιο. Με σημαδεμένη τράπουλα στην επιχειρηματική δραστηριότητα.

Οι εξαιρέσεις

Μα δεν υπήρξε κανείς καλός όλα αυτά τα χρόνια; Υπήρξαν. Κάποιοι τόλμησαν να πουν αλήθειες. Οι μεταρρυθμιστικές τους παρεμβάσεις όμως έμειναν ατελείς ή εγκαταλείφθηκαν. Μερικά μόνο πρόσφατα παραδείγματα: Το πρώτο νομοσχέδιο της κυβέρνησης ψαλίδισε τις αλλαγές της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που τα ίδια κόμματα είχαν ψηφίσει δύο χρόνια πριν. Η μηχανογράφηση της Δικαιοσύνης, έργο απαραίτητο τόσο για την επιτάχυνση της απονομής όσο και για τον έλεγχο, εγκαταλείπεται καθώς η έλλειψη διαφάνειας συντηρεί το τρωινό άθλιο σύστημα. Ακόμα και στο θέμα της ιθαγένειας κάναμε πίσω. Η διαύγεια και η αξιοκρατία στις προσλήψεις εγκαταλείπονται και αυτές. Ανακαλύπτουμε ξανά τους «συγχωριανούς» και τους «συμφοιτητές» και τους μοιράζουμε θέσεις ευθύνης αδιαφορώντας για την επάρκειά τους. Αρκεί η υπακοή τους.

Οι νέοι εμφύλιοι

Και τώρα τι κάνουμε λοιπόν; Να πάσουμε κατ' αρχήν να μιλάμε με όρους παράδεισου και κόλασης. Από τα ποδοσφαιρικά μέχρι τα πολιτικά. Και η κόλαση βέβαια είναι πάντα οι άλλοι. Παλιά είχαμε έναν εμφύλιο. Τώρα έχουμε πολλούς μικρούς, καινούργιους που ανακαλύπτουν τα κόμματα της κυβέρνησης, αλλά και της αντιπολίτευσης. Και εδώ θα πρέπει να μάθουμε από το μεγάλο σχολείο της Ευρώπης. Να δούμε ότι λαοί ολόκληροι που σφάζονταν επί αιώνες είναι τώρα μαζί, σε κοινές προσπάθειες, με κοινά βιβλία. Σε μια ενότητα του διαφορετικού. Και εμείς δεν μπορούμε να τα βρούμε ακόμη μεταξύ μας.

Η τρέλα της δημιουργίας

Πρέπει να ξαναδώσουμε νόημα στις λέξεις. Να δούμε πέρα από τις ταμπέλες και τα συνθήματα. Πατί αν δεν το κάνουμε αυτό, δεν θα χτίσουμε ποτέ. Δεν θα συναντηθούν ποτέ τα λόγια με τις πράξεις.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΚΑΝΕΝΟΣ. ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΟΜΩΣ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΛΠΟ ΜΙΑΣ ΠΑΡΕΑΣ ΠΟΥ ΕΡΧΕΤΑΙ ΣΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΙ ΚΑΛΑ. ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΠΑΙΝΕΙΣ, ΝΑ ΒΟΗΘΑΣ ΚΑΙ ΝΑ ΦΕΥΓΕΙΣ. ΟΚΤΩ ΧΡΟΝΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΚΕΤΑ ΓΙΑ ΤΟ «ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ»

Στην παλιά πολιτική υπερεκπροσωπούνται αυτοί που έμαθαν τη ζωή από τα βιβλία ή στα κομματικά γραφεία. Αν τους αφήσεις στην Ομόνοια, θα ζητήσουν χάρτη για να βγουν στο Σύνταγμα. **Η χώρα όμως έχει ανάγκη από αυτούς που έχουν χτίσει στη ζωή τους, αυτούς που κουβαλούν την τρέλα της δημιουργίας.** Και δεν θα πάει μπροστά ο κόσμος αν συμβιβαστούμε με αυτό που έχουμε. Αν κάθε μέρα, κάθε πρωί, κάνουμε όλοι το ίδιο δρομολόγιο. Η πολιτική όπως και η ζωή χρειάζεται τους παράτολμους και τους οραματιστές.

Η χώρα ανήκει στα παιδιά της

Κοινωνική δικαιοσύνη και αξιοκρατία, λοιπόν. Νέο δημόσιο και νέο παραγωγικό μοντέλο. Αλλά με ποιους συμμάχους; Το Ποτάμι είναι ένα Κίνημα με νέους ανθρώπους και πολίτες που έχουν δράσει και έχουν δημιουργήσει εκτός κομμάτων.

Οι νέοι ακούν για Αριστερά και Δεξιά και γυρίζουν την πλάτη. Δεν τους ενδιαφέρει να προσδιορίζονται με βάση τις εμπειρίες των παππούδων τους. Και γι' αυτό οι παλιοί πολιτικοί τους κατηγορούν ως απολιτίκ. Ναι, υπάρχει ένα χάσμα ανάμεσα στους στυλοβάτες του παλιού συστήματος και τους νέους. Οι πρώτοι μαλώνουν για «εικονίσματα», οι νέοι θέλουν να συζητούν για λύσεις. Δεν βρίσκουν όμως συνομιλητές, όπως δεν βρίσκουν και λύσεις. Προχωρούν σε ατομικές επιλογές. Οι πιο ανήσυχτοι, οι πιο τυχεροί και πολλές φορές τα καλύτερα μυαλά φεύγουν. **Το αρνητικό ισοζύγιο μυαλών αρχίζει να μας απειλεί περισσότερο και από το αρνητικό εμπορικό ισοζύγιο.** Η πολιτική κάστα όμως που κυβερνά δεν νοιάζεται. Και όποτε μπορεί και όπως μπορεί μετακυλά τα βάρη στις επόμενες γενιές. Ο δανεισμός, το χρέος, οι μαύρες τρύπες του ασφαλιστικού...

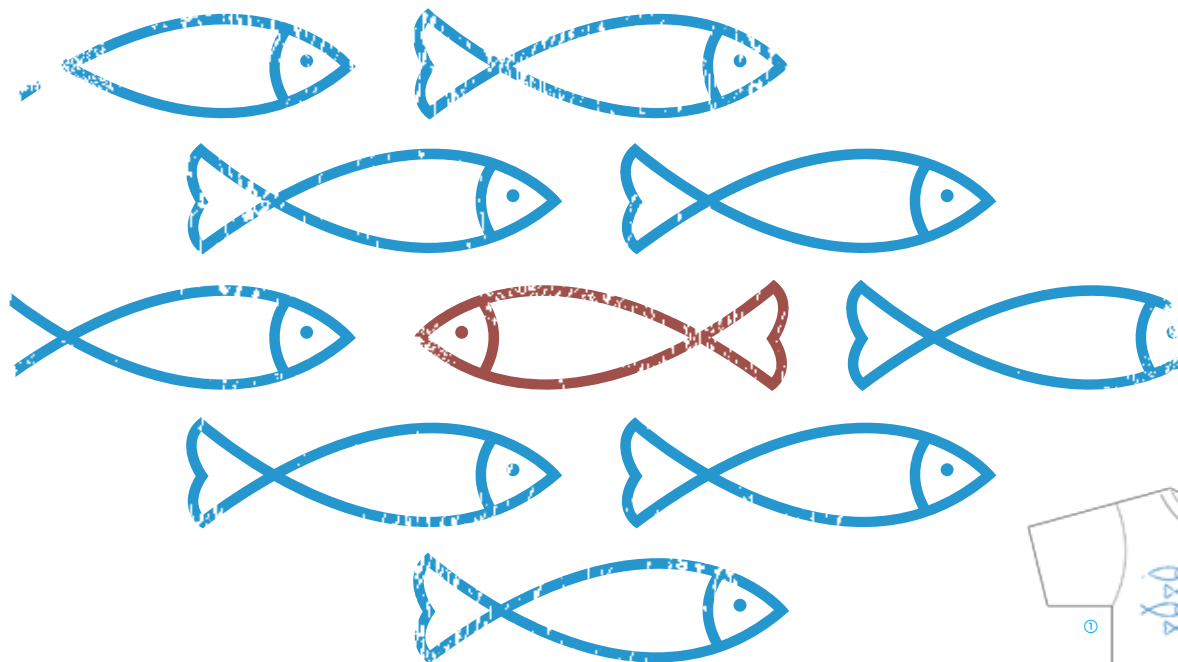
Αλήθεια, όλα αυτά τι είναι; Είναι αριστερό ή δεξιό να δανείζεσαι συνεχώς από τα παιδιά σου; Η χώρα όμως ανήκει στα παιδιά της. Δεν ανήκει στους μαθουσάλες της πολιτικής. Στους γερασμένους λειτουργούς του κράτους, στο ακίνητο τοπίο που δεν θέλει να παραδεχθεί την ήττα του και αρνείται να παραδώσει τα ντάνια στην πιο αξιόλογη ίσως γενιά Ελλήνων. **Μία από τις πιο μορφωμένες γενιές της Ευρώπης περιφέρεται στο εξωτερικό γιατί εδώ δεν υπάρχει ελπίδα.** Και δεν εί-

ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ ΕΙΣΑΙ ΕΣΥ

Όπου και αν βρίσκεσαι υπάρχει κοντά σου μια τοπική ομάδα Εθελοντών του Ποταμιού, ενώ καθημερινά δημιουργούνται και νέες ομάδες σε όλη την Ελλάδα.

Εσύ και οι φίλοι σου στη γειτονιά ή στη δουλειά μπορείτε χωρίς γραφειοκρατικές διαδικασίες να δημιουργήσετε τη δική σας ομάδα Εθελοντών.

Στείλε ένα μήνυμα στο ethelontis@topotami.gr και θα μάθεις σήμερα τις λεπτομέρειες.

Το Ποτάμι δεν έχει μόνο Εθελοντές, έχει και φίλους

Δραστήριοι πολίτες, στελέχη της αυτοδιοίκησης, ακτιβιστές, διανοούμενοι, μέλη ΜΚΟ και συλλόγων που θέλουν να συζητήσουν με το Ποτάμι για τις λύσεις, που έχει ανάγκη η χώρα, μπορούν να συμμετέχουν στις τοπικές επιτροπές διαλόγου. Στείλε ένα μήνυμα στο dialogos@topotami.gr και θα μάθεις σήμερα τις λεπτομέρειες.

Αυτή η χώρα δεν θα αλλάξει αν δεν υπάρξουν μικρές και μεγάλες συμμαχίες

Οι προοδευτικοί πολίτες –φιλελεύθεροι, κεντρώοι, οικολόγοι, αριστεροί, σοσιαλιστές, σοσιαλδημοκράτες– πρέπει να ενωθούν σε μια συνωμοσία του καλού.

Αν έχεις μια πρόταση για το Ποτάμι, αν έχεις μια πρόταση για τη χώρα, αν θέλεις κάτι να αλλάξεις εμείς σε ακούμε: protasi@topotami.gr

Ενίσχυσε οικονομικά το Ποτάμι

Εμείς δεν έχουμε προστάτες ούτε κρυφούς χρηματοδότες.

Μπες στο topotami.gr και μάθε με ποιο τρόπο μπορείς να δώσεις λεφτά στο Ποτάμι. Αγόρασε κουπόνια και t-shirt από τους εθελοντές του Ποταμιού.

Αναζήτησε μας

Σεβαστουπόλεως 22,
Αθήνα 115 26
τηλ.: 210-7470100

ΟΠΩΣ ΤΑ ΣΜΗΝΗ
ΤΩΝ ΠΟΥΛΙΩΝ
ΑΛΛΑΖΟΥΝ
ΑΠΟΤΟΜΑ ΠΟΡΕΙΑ
ΕΤΣΙ ΚΑΙ Η ΧΩΡΑ
ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ
ΑΛΛΑΞΕΙ
ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ
ΚΑΙ ΝΑ ΣΩΘΕΙ

ναί μόνο θέμα χρημάτων, είναι και η αίσθηση ότι το παιγνίδι είναι σηματοδεδεμένο.

Ώρα για δράση

Γ' αυτό λοιπόν φτιάξαμε το Ποτάμι. Το Κίνημα Δούρειος Ίππος για να μπουν νέοι άνθρωποι στο απόρθητο, αραχνιασμένο κάστρο. Για να συναντηθούμε με πολιτικούς που έχουν τολμήσει να διαφοροποιηθούν. Πρόσωπα με γνώση και ικανότητα, που είναι έτοιμα να δώσουν τη μάχη πραγματικών αλλαγών χωρίς φοβίες και επαρχιωτισμούς. Πατί αυτό που σήμερα προέχει είναι μια ισχυρή πολιτική και κοινωνική πλειοψηφία στα σχολεία, στα πανεπιστήμια, στο δημόσιο, στην αγορά, στη γη, στην τεχνολογία, στις τέχνες.

Η οικονομική κρίση που ξέσπασε πριν από 4 χρόνια κυφορείτο επί δεκαετίες στην πολιτική, την κοινωνία, την παιδεία, τον πολιτισμό. **Μόνο ένα πατριωτικό σχέδιο δράσης που θα εμπνεύσει την κοινωνία θα βγάλει τη χώρα από την κρίση.** Ένα σχέδιο που πρέπει να γίνει το νέο μας Κοινωνικό Συμβόλαιο. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος για να συναντήσουμε το μέλλον. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος να φανούμε χρήσιμοι για τα παιδιά μας, για τα αδέρφια μας. Τέλειωσαν οι εποχές των διαπιστώσεων και της μεμφιμοιρίας και ήρθε η εποχή της δημιουργικής αισιοδοξίας. Η εποχή του σχεδίου, του δυναμισμού, της εξωστρέφειας και της καινοτομίας.

Ένα καθαρό Ποτάμι

Οι νέοι άνθρωποι που από την αρχή έχουν μπει στο Ποτάμι, όλοι αυτοί οι ανήσυχοι που έχουν βγει μπροστά, μας κάνουν πολύ αισιόδοξους. **Αυτή η μικρή μεγάλη χώρα έχει πολύτιμες εφεδρείες που μπορούν να την οδηγήσουν ξανά στο φως.**

Η κατάρρευση του παλιού μεταπολιτευτικού συστήματος επιβάλλει να είμαστε έτοιμοι για λύσεις διακυβέρνησης. Με ποιους; Πότε; Πώς; Με αυτούς που θα συμφωνήσουμε για τις μεγάλες αλλαγές.

Ας το ξέρουν όμως όλοι. **Το Ποτάμι δεν χρωστάει πουθενά. Δεν έχει βαρίδια. Δεν έχει προστάτες. Δεν έχει συμφέροντα να εξυπηρετήσει.** Γ' αυτό η κυβερνητική μας πρόταση, όταν έρθει η ώρα, θα εξυπηρετεί μόνο το δημόσιο συμφέρον. Όμως το Ποτάμι δεν είναι με όλους ούτε λιγουρεύεται καρέκλες. Αν κάποιος θέλουν τη βοήθειά μας, θα πρέπει να ξέρουν ότι έχουμε και θέσεις και αξίες. →

Γιώργος Καμίνης

Δήμαρχος Αθηναίων

«Ναι. Χρειαζόμαστε έναν καινούργιο δρόμο, με την ορμή, την καθαρότητα, την αέναη κίνηση του νερού. Υπάρχει ένας ολόκληρος κόσμος στη χώρα μας που ποθεί και πασχίζει για ένα ποτάμι αλλαγών.

Λέμε ότι οι πολίτες στρέφουν πια την πλάτη στα κόμματα. Αυτή όμως η απόρριψη δεν είναι είναι παρά η κορυφή του παγόβουνου. Οι Έλληνες δεν ψάχνουν μόνο νέα κόμματα. Πάνω από όλα γυρεύουν άλλους τρόπους να ζουν και να συνυπάρχουν. Ψάχνουν άλλο κράτος, νέους δημοκρατικούς θεσμούς, ένα καινούργιο νόημα συμμετοχής στα κοινά.

Θέλουμε επειγόντως, όχι μόνο ένα αλλά πολλά διαφορετικά ποτάμια. Το καθένα με τις πηγές του και τη διαδρομή του. Που δεν θα χάνονται όμως μοναχικά, αλλά θα συναντιούνται για να ανακατέψουν τα νερά των ιδεών τους και να πολλαπλασιάσουν την ορμή τους.

Λαύριο – Συνέδριο του Ποταμιού

Γιάννης Μπουτάρης

Δήμαρχος Θεσσαλονίκης

Με τον Σταύρο Θεοδωράκη, και τώρα πια πιστεύω και με το Ποτάμι, μοιραζόμαστε τις ίδιες ανησυχίες για το μέλλον αυτού του τόπου. Βάζουμε παρόμοιες προτεραιότητες για το τι πρέπει να αλλάξει για να πάει η χώρα μπροστά.

Ένα από τα πρώτα πράγματα που πρόταξε το Ποτάμι ως αδήριτη ανάγκη είναι η πολιτική σταθερότητα. Γι' αυτό και ορθά κατά τη γνώμη μου δήλωσε χωρίς περιστροφές ότι αν χρειαστεί θα συνεργαστεί για τον σχηματισμό κυβέρνησης και με τα δύο μεγάλα κόμματα. Η εποχή των μονοκομματικών κυβερνήσεων απομακρύνεται. Η χώρα για να πορευθεί ομαλά χρειάζεται πολιτική κουλτούρα συναίνεσης και όχι αντιπαλότητας. Ειδικά σε αυτή τη δύσκολη συγκυρία. Χρειάζεται μια μίνιμουμ προγραμματική συνεννόηση και όχι ατέρμονους διαγκωνισμούς για τα μιάτια του κόσμου. Νιώθω πολύ πιο σίγουρος για το μέλλον μας από τη στιγμή που υπάρχουν πρωτοβουλίες όπως το Ποτάμι.

Λαύριο – Συνέδριο του Ποταμιού

Οι προτεραιότητές μας

Πρέπει να επικεντρώσουμε τις προσπάθειές μας σε τρεις μεγάλους εθνικούς στόχους:

Μια οικονομία που παράγει και εξάγει πολύ περισσότερο. Με ανταγωνιστικές μικρές και μεγάλες επιχειρήσεις που θα προσλάβουν εκατοντάδες χιλιάδες νέους εργαζόμενους.

Ένα κοινωνικό κράτος που θα καλύπτει όλους τους Έλληνες. Με ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Κανείς χωρίς σπίτι, χωρίς τροφή, χωρίς εκπαίδευση και περίθαλψη.

Μια διοίκηση ανοιχτή στον έλεγχο από τους πολίτες. Με διαφάνεια, ισονομία, και αποτελεσματικές διαδικασίες.

- Θέλουμε ένα νέο εκλογικό σύστημα. Αναλογικότερο, με μικρότερες περιφέρειες για να μην έχουν μέλλον στην πολιτική μόνο όσοι έχουν χρήματα.

- Τα προνόμια και οι παροχές στο πολιτικό σύστημα πρέπει να επανεξεταστούν από το μηδέν, όπως και τα προνόμια και οι παροχές σε εκδότες και καναλάρχες. Οι συχνότητες είναι εθνική περιουσία και ως τέτοιες πρέπει να αντιμετωπίζονται.

- Οι θέσεις των υπουργών και των αναπληρωτών τους να γίνουν οι μισές.

- Σε κρίσιμους τομείς (Παιδεία-Υγεία-Ασφαλιστικό-Εξαγωγές -Γεωργία) να επιλεγούν άνθρωποι, ει δυνατόν, οικουμενικής αποδοχής που δεν θα ανασχηματίζονται και δεν θα κάνουν τα κατίρια των κομματικών επιτελείων.

- Οι βουλευτικές εκλογές να γίνονται αυστηρά κάθε τέσσερα χρόνια, με μόνη εξαίρεση την απώλεια της δεδηλωμένης. Η απειλή εκλογών είναι ο βασικός μηχανισμός που αξιοποιούν τα συμφέροντα και οι συντεχνίες για να εκβιάζουν τους πολιτικούς.

- Δημόσιες δαπάνες και έσοδα, αποφάσεις της διοίκησης, χωροταξικοί χάρτες και άδειες, διαχείριση των αιτημάτων, όλα να είναι αναρτημένα στο διαδίκτυο, χωρίς τερτίπια που εμποδίζουν την πληροφόρηση. Πληροφοριακά συστήματα και αυτοματοποιημένες διαδικασίες σε όλο το κράτος.

- Σταθερό και δίκαιο, αναπτυξιακό φορολογικό σύστημα, που να ενισχύει την πρωτοβουλία και την επιχειρηματικότητα και ταυτόχρονα να ανταμείβει τους έντιμους και συνεπείς φορολογούμενους με ισχυρά κίνητρα.

- Να αποδοθεί δικαιοσύνη. Οι πρωταγωνιστές των σκανδάλων θα πρέπει να τιμωρηθούν. Είναι πρώτη προτεραι-

ΤΙΣ ΛΥΣΕΙΣ
ΘΑ ΤΙΣ ΒΡΟΥΜΕ
ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΠΟΥ ΔΟΥΛΕΥΕΙ,
ΣΧΕΔΙΑΖΕΙ
ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΕΙ

ότητα να τελειώνουμε με την ασυλία των ανθρώπων που καταχράστηκαν το δημόσιο χρήμα ή πλούτισαν με μίζες.

- Αξιολόγηση και αξιοκρατία σε όλες τις δημόσιες θέσεις. Να επιστρέψουμε στο επαναστατικό Σύνταγμα της Επιδαύρου του 1822: «**Όλοι οι Έλληνες, εις όλα τα αξιώματα και τιμές έχουν το αυτό δικαίωμα. Δοτήρ δε τούτων, μόνη η αξιότης εκάστου.**».

- Να δημιουργηθούν ισχυρές και πραγματικά ανεξάρτητες Αρχές.

- Αποκέντρωση έτσι ώστε να αποφασίζουν οι δήμοι και οι περιφέρειες από τους φόρους μέχρι τα σκουπίδια. Το Αιγαίο ανήκει στα ψάρια και στα παιδιά μας. Όχι στις δεκάδες ανεξέλεγκτες χωματερές που καταλήγουν στη θάλασσα και τα δάση.

- Μητροπολιτικοί δήμοι για να οργανώσουμε τη ζωή μας με βάση την πραγματικότητα και όχι τα τοπικά φέουδα.

- Η Ελλάδα από την Ευρώπη ζητάει δίκαιη μεταχείριση. Έχει υποχρεώσεις –το κράτος έχει συνέχεια–, αλλά στο τραπέζι της διαπραγμάτευσης θέτει και την ανάπτυξη και το χρέος. Δίκαιη αντιμετώπιση σημαίνει να πάρει το «αναπτυξιακό μέρος» που δικαιούται ως ισότιμο μέλος της Ευρωζώνης.

Ο λαός αποφασίζει

Ο κατάλογος θα μπορούσε να είναι ατέλειωτος αλλά η έκτασή του εξαρτάται από το εκλογικό αποτέλεσμα. Άλλα πράγματα μπορεί να επιβάλει ένα κίνημα του 7% και άλλα ένα κίνημα του 14 ή του 21%.

Και ο λαός θα πρέπει να αποφασίσει. Θέλει να αφήσει μόνα τους τα δύο κόμματα εξουσίας; Θέλει να τους προσφέρει δεκανίκια ή θέλει κάποιος να τους συνενφέρει;

Το Ποτάμι είναι εδώ. 377 χιλιάδες πολίτες το ψήφισαν. Πολύ λίγοι για να αλλάξει αυτή η χώρα αλλά πάρα πολλοί για να ποτίσουμε το άνυδρο πολιτικό μας τοπίο. Πάρα πολλοί για να μπούμε μπροστά.

Να ενωθούμε με τους σιωπηλούς παραπόταμους που υπάρχουν χρόνια σε αυτή τη κοινωνία και να δημιουργήσουμε το πλειοψηφικό ρεύμα που θα τα αλλάξει όλα.

**Μόνοι μας είμαστε απλώς ικανοί
Μαζί γινόμαστε Ποτάμι!**

ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ
ΕΧΕΙ ΣΤΟ DNA ΤΟΥ
ΤΟΝ ΔΙΑΛΟΓΟ
ΚΑΙ ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΟΙ 86 ΕΘΕΛΟΝΤΕΣ ΠΟΥ ΕΚΛΕΧΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΣΤΗΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Λιλή Αγγελοπούλου
Ζωή Αποστολοπούλου
Μαρία Βιτωράκη
Χλόη Βλασσοπούλου
Νικόλας
Γιατρομανωλάκης
Δημήτρης Γκιόκας
Κώστας Γκράβας
Πάυλος Ελευθεριάδης
Άννα Ευφραιμίδου
-Παπασταύρου
Κωνσταντίνα
Ηλιοπούλου
Τάσος Καρκαντζέλης
Δημήτρης Κοντοπίδης
Δημήτρης Κουρέτας
Δημήτρης
Κυριακόπουλος
Φωτεινή Λεομπίλλα
Κρυσταλλία Λεοντιάδου
Ράνια Λιανού
Άννα Λυδάκη
Μαρία Μαυροπούλου
Γιώργος Μαυρωτάς
Γιούλη Μενουδάκου
Νίκος Μίχος
Γιώργος Νικολετάκης
Χαράλαμπος Ξεφτέρης
Νότης

Παρασκευόπουλος
Παναγιώτης
Πασπαλιάρης
Κωνσταντίνος Πατέστος
Θανάσης
Σπηλιωτόπουλος
Φανή Σπυριδάκη
Άρης Σφακιανάκης
Χριστίνα Ταχιάου
Αναστασία Τοπαλίδου

Αλέξανδρος Τσίπρας
Αλέξανδρος Φιλιππίδης
Στέφανος Ψημένος

ΚΡΗΤΗ

Κυριάκος Καραγιώργης
Άλια Κάτσικα
Πάννης Παπαδουλάκης

ΝΟΤΙΟ ΑΙΓΑΙΟ

Πάννης Λιαγούρης
Νίκος Μαραγκός

ΒΟΡΕΙΟ ΑΙΓΑΙΟ

Αναστασία Μήλιου
Μενέλαος
Παπαγεωργίου

ΙΟΝΙΟ

Απόστολος Κόντης
Αλέξανδρος Παγιατάκης

ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΔΑ

Θανάσης Γκίγκελος
Ειρήνη Τιοπούλου
Δημήτρης Τούσης
Ηλίας Τσέλιος

ΔΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ

Πέτρος Κριτσώνης
Πάννης Λάζαρης
Θανάσης Παναγοδήμος
Θανάσης Χριστόπουλος

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Χρύσα Αθανασοπούλου
Σπύρος Κακριμάνης
Γενναίος Κοσμόπουλος
Πάννης Σερβές

ΑΤΤΙΚΗ

Έλσα Απέργη
Πάννης Βουτσάς
Νίκος Γινάργυρος
Όλγα Δούρου

Μαρία Κανά
Νόρα Νάτσινα
Σταύρος Πατινωτάκης
Παναγιώτης Σαμαράς
Μαργαρίτα
Σταματοπούλου
Παναγιώτης Τσεκούρας
-Παπασωτηρακόπουλος

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Βασίλης Γαρόφλος
Δημήτρης Κουρκουνάς
Παναγιώτης Πιλάτος
Κώστας Πλίτσας

ΗΠΕΙΡΟΣ

Φώτης Ζυούρης
Πέτρος Μπούγιας

ΔΥΤΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Χαράλαμπος Ιορδανίδης
Αναστάσιος Ντίνας

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Δαμιανός Δουράκης
Ιάκωβος Θεοδόσης
Κώστας Τάνης
Τρύφων
Τριανταφυλλίδης
Δήμητρα Τριανταφύλλου
Χριστίνα Φαρδής

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ & ΘΡΑΚΗ

Στάθης Γρηγοριάδης
Φάνης Κασσούλας
Μαρία Λύκου
Αθηνά Παράσχου
Αρεταίος Σαββίδης

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Αλέξανδρος
Ονουφριάδης

ΤΑ 80 ΠΡΩΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΑΛΟΓΟΥ

Θοδωρής Αθερίδης
Αθανάσιος Αλεξανδρίδης
Γιάννης Αναστασάκος
Τάσος Αποστολίδης
Χρήστος Αποστολίδης
Ιλχάν Αχμέτ
Δημήτρης Βαγιανός
Περικλής Βαλλιάνος
Θάνος Βερέμης
Γεράσιμος Γεωργιάτος
Σωτήρης Γκορίτσας
Μελίττα Γκουρτσογιάννη
Αχιλλέας Γραβάνης
Σπύρος Δανέλλης
Άγγελος Δεληβορριάς
Νίκος Δήμου

Απόστολος Δοξιάδης
Αρίστος Δοξιάδης
Κώστας Καζαμιάκης
Γιάννης Κακλέας
Γιώργος Κακλίκης
Ιόλη Καλαβρέζου
Αντύπας Καρίπογλου
Παναγιώτης Καρκατσούλης
Γιάννης Κασπίρης
Κωνσταντίνος Κατώπης
Αντώνης Καφετζόπουλος
Φίλιππος Κιτσόπουλος
Πάνος Κοκκινόπουλος
Σεραφείμ Κοτρώτσος
Δημήτρης Κουμάνταρος
Μανώλης Κουτούζης

Ανδρέας Κούτρας
Χρήστος Γ. Λάζος
Δημήτρης Λάλας
Λυκούργος Λιαρόπουλος
Χρήστος Λούλης
Αντιγόνη Λυμπεράκη
Φρόσω Λύτρα
Αλέξανδρος Μαλλιός
Δημήτρης Μάρδας
Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης
Μάνος Μασσαγγάνης
Παναγιώτης Μεταξάς
Αχμέτ Μοάβια
Στρατής Μούγερ
Γιάννης Μπέζος
Κωστής Μπιτζάνης

Μπαράν Μπουρχάν
Γιάννης Νασιούλας
Νίκος Ξυδάκης
Νίκος Ορφανός
Γιώργος Παναγιωτάκης
Λευτέρης Παπαγιαννάκης
Μανώλης Παπαρηγοράκης
Αλέξανδρος Παπαζήσης
Γιώργος Παπαλιός
Γιάννης Παπανικολάου
Αντώνης Παπαρίζος
Μάκης Παπούλιας
Ελένη Παρασκευοπούλου
Γιώργος Παυλάκης
Νιόβη Παυλίδου
Σπύρος Πέγκας

Αναστάσης Περράκης
Γιώργος Ν. Πολίτης
Δημήτρης Ποταμιάνος
Δημήτρης Σιώτος
Μαρίνα Σουγιουλτζή
Πέτρος Τατσόπουλος
Πλάτων Τήνιος
Σταύρος Τσακουράκης
Μανώλης Τσακίρης
Χαρίδημος Τσούκας
Τάκης Φραγκούλης
Εύη Χατζηανδρέου
Κίμων Χατζημήτριος
Νίκος Χρυσόγελος
Μιχάλης Ψαλιδόπουλος
Γρηγόρης Ψαριανός

Η παρουσίαση των υποψήφιων ευρωβουλευτών του Ποταμιού Δραπετσώνα, 5 Μαΐου

Η απάντησή μας στον «εδώ και τώρα» διάλογο της Κεντροαριστεράς

Δεν αντιλαμβανόμαστε πως οι άνθρωποι που έχουν αντικειμενική πολιτική ευθύνη (και ορισμένοι από αυτούς και προσωπική ευθύνη) για την κατάσταση που έχει περιέλθει η χώρα, θα είναι χρήσιμοι σε έναν διάλογο για τις λύσεις που απαιτούνται.

Εκτός, αν ο διάλογος έχει τίτλο «τα λάθη που κάναμε», «όλα αυτά που δεν τολμήσαμε», «οι συντεχνίες που προστατεύσαμε».

Η χώρα δεν μπορεί να σωθεί από μια κάστα προνομιούχων που «σήμερα» επιχειρεί μέσα από μια «συντηρητική» κυβέρνηση, «αύριο» από μια «προοδευτική» και «μεθαύριο» από μια «εναλλακτική». Μια κάστα που μπορεί να χρησιμοποιεί «αριστερά» ή «δεξιά» συνθήματα αλλά τελικά το μόνο που την ενδιαφέρει είναι η διατήρηση των προνομίων της και η εξυπηρέτηση των «δικών της παιδιών».

Αυτό όμως που σήμερα χρειαζόμαστε είναι γενναίες αποφάσεις, τολμηρές προοδευτικές λύσεις, συγκρούσεις με τα μικρά και μεγάλα συμφέροντα που κρατούν γονατισμένη την κοινωνία και όχι ευκολόγια που όλους μας βρίσκουν σύμφωνους ακριβώς γιατί δεν λένε κάτι συγκεκριμένο.

Η ανασυγκρότηση της «Κεντροαριστεράς» ή η ανασυγκρότηση της «Κεντροδεξιάς» που κάποιοι συζητούν, με «παλιά φθαρμένα υλικά», τι άλλο έχει να προσφέρει στον τόπο, πέρα από την σωτηρία του παλιού πολιτικού συστήματος;

Το πολιτικό προσωπικό της χώρας που έχει δοκιμαστεί κι έχει αποτύχει, θα πρέπει ίσως να σκεφθεί ότι η ανώτερη υπηρεσία που μπορεί να προσφέρει στην κοινωνία είναι η συνταξιοδότησή του. Η χώρα δεν θα σωθεί αν δεν μπουν νέοι άνθρωποι στο «κάστρο». Άνθρωποι με γνώση, θάρρος, όραμα.

Το Ποτάμι πιστεύει στον διάλογο, πιστεύει στις μικρές και μεγάλες συμμαχίες, πιστεύει στη συνωμοσία του καλού, όμως όλα αυτά δεν μπορούν να έχουν πρωταγωνιστές αυτούς που οδήγησαν τη χώρα στο ναυάγιο ή αυτούς που δεν κατάφεραν να το αποτρέψουν, παρότι τους δόθηκε η ευκαιρία.

Ας αφήσουμε λοιπόν τις νέες δυνάμεις, τους δημιουργικούς ανθρώπους, τους παραγκωνισμένους από τους κομματικούς στρατούς πολίτες, αυτούς που έχουν βασανιστεί από τα συνεχόμενα λάθη του παλιού πολιτικού δυναμικού, να βρουν τις προοδευτικές λύσεις που έχει ανάγκη η χώρα.

Μάλλον θα τα καταφέρουν καλύτερα...

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ

→ Στο Ιδρυτικό συνέδριο του Ποταμιού που έγινε στο Λαύριο στις 27, 28, 29 Ιουνίου συμμετείχαν εκπρόσωποι από 143 διαφορετικές τοπικές ομάδες εθελοντών.

→ Οι 595 σύνεδροι εξέλεξαν την Πανελλήνια Επιτροπή, στην οποία εκπροσωπούνται όλες οι περιφέρειες της χώρας. Το Ποτάμι είναι το μόνο κόμμα που η πλειοψηφία των μελών του ανώτερου συλλογικού του οργάνου είναι εκτός Αθηνών. Συγκεκριμένα από τα 86 μέλη της Επιτροπής τα 10 είναι από την Αθήνα, 6 είναι από τη Θεσσαλονίκη και τα υπόλοιπα 70 μέλη είναι από την υπόλοιπη Ελλάδα.

→ 28 είναι γυναίκες και 58 άντρες.

→ Το συνέδριο ήταν όλες τις μέρες και όλες τις ώρες ανοιχτό σε εκατοντάδες παρατηρητές καθώς και εκπροσώπους ΜΜΕ.

→ Επικεφαλής του Ποταμιού εκλέχθηκε για τα επόμενα δύο χρόνια ο ιδρυτής του Κινήματος Σταύρος Θεοδωράκης.

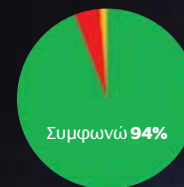
→ Τα συμπεράσματα του συνεδρίου μπορεί να τα δει κανείς αναλυτικά στο topotami.gr

→ Οι 595 σύνεδροι συμμετείχαν στην πρωτοποριακή διαδικασία του dotmocracy, διατυπώνοντας τη γνώμη τους σε 50 σημαντικά και δύσκολα πολιτικά, οικονομικά και κοινωνικά ζητήματα.

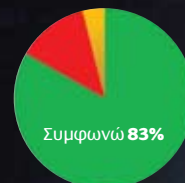
DOTMOCRACY

Μη κρατικά πανεπιστήμια

Εκλογές κάθε 4 χρόνια

Ασυμβίβαστο υπουργού-βουλευτή

Αναζήτησε τα αποτελέσματα για 50 διαφορετικά ερωτήματα στο topotami.gr

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ: VOICE-X

ΚΡΑΤΑ ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ ΚΑΘΑΡΟ - ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΕ ΜΕ - ΘΕΛΩ ΝΑ ΓΙΝΩ ΒΙΒΛΙΟ, ΚΟΥΤΙ, ΠΑΙΧΝΙΔΙ

Το βιβλιαράκι αυτό διανέμεται δωρεάν
Προτεινόμενος τρόπος απόκτησης:
Με ένα κουπόνι των 2 ευρώ πάρε δύο τεύχη
(ένα για σένα και ένα για τον δύσπιστο φίλο σου ή τη γιαγιά στο χωριό).

